

Po Bazilikos skliautais

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų, Upytės Šv. Karolio Boromiejaus ir Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko parapijų leidinys

Mielieji,

Taip neįprastai praleidę Didžiąją savaitę, kuomet Velykinio slėpinio šventimas palietė visas mano aptarnaujamas bendruomenes, patyrėme, kad Bažnyčia visada yra daugiau, plačiau ir įvairiau negu mūsų pačių bendruomenė ar kiemas. O toks supratimas jau ir yra Sekminės, kada Dievo Dvasia įgalina skirtingų tautų, rasių ir kalbų žmones pažinti ir garbinti vieną vienintelį visų Dievą ir Viešpatį. Ta įvairovė pasireiškia ir mūsų oruose, kurie tokie nenuspėjami ir reikalauja didelės kantrybės bei lankstumo, suprantant, kad galiausiai galutinis mūsų gyvenimo ir jo sėkmės šeimininkas yra Dievas. Ugdykimės kantrybę, pasitikėjimą ir tikėjimą, kad Dievas, pradėjęs mumyse savąjį išganymo darbą, jį ir atbaigs, mums bendraujant ir bendradarbiaujant.

Nemažiau įspūdingas ir prasidėjęs bazilikos remontas, pareikalausiantis iš mūsų vėlgi tos pačios didelės kantrybės. Ir sienos, ir dulkės, ir triukšmas, ir neuždengtas stogas – tai vis tie klausimai, kurie kai kuriems iš mūsų neduoda ramybės. O šiaip tai gražu ir gera, kad sulaukėme statybininkų ir taip ilgai laukti remonto darbai vyksta. Šiek tiek nepatogumo tegul bus dar viena pasitikėjimo ir tikėjimo auka iš mūsų pusės, suprantant, kad be sumaišties neatsiranda daugiau tvarkos, be vargo nebūna ir pelno. Nenustokime melstis, kad remontas vyktų kuo sklandžiau ir popieriuose, ir tikrovėje, nes šiandien be popierių neapsieinama, ypač kada kalbama apie Europos Sąjungos skiriamas lėšas.

Velykiniame laikotarpyje iki Sekminių, džiaugdamiesi Prisikėlimo viltimi, trokštame patirti Šventosios Dvasios išsiliejimą. Tam reikia širdies ir proto atsivėrimo, tam reikia prašyti: „Ateik, Šventoji Dvasia, ir pripildyk mūsų širdis ir mūsų gyvenimus savimi!“ Be Dievo Dvasios, mūsų sielos ir širdies namuose veržiasi apsigyventi visai kitos jėgos, kurios nori valdyti ir užvaldyti mus troškimais bei darbais, atitolinančiais nuo gyvojo ir tikrojo Dievo. Kaip svarbu mūsų tikėjime sąmoningumas, Dievo žodžio skaitymas, maldos ir pasninko gyvenimas, nuolatinis atsinaujinimas Eucharistijos šventime. Kitaip nebus Prisikėlimo tikrovės, kuri mus džiugintų ir stiprintų viltimi pasiekti tuos pažadus, kuriais Dievas Tėvas per Jėzų Kristų apdovanoja mus, savo vaikus.

Kai kurie iš mūsų turėjome galimybę pakeliauti ir artimiau susipažinti su šventaisiais – šv. Jėzaus Terese Aviliete ir šv. Kryžiaus Jonu. Pavydėti neverta – daug vaikščiojimo, begalės naujos informacijos, laiko ir finansiniai kaštai, o svarbiausia, pažinimas, kuris įpareigoja nebebūti tokiu, koks buvai, bet kažką keisti. Vis dėlto, juk visi keliaujame tikėjimo ir šventumo kelionę, o šventieji padeda, kad nebūtume šioje kelionėje vieni, padrąsina, užtaria ir įkvepia. Taigi, šventumas – visiems! Ir dar – privalomas! Nes sutampi su tuo, su kuo bendrauji, tad persiimkime Dievo šventumu maldoje.

Šioje kelionėje, kas mes būtume be Švč. Mergelės Marijos, Dievo ir mūsų Motinos?!. Tos, kuri gimdo Kristų Jėzų ir padeda gimti Jo Bažnyčiai. Mylėkime Mariją, nes ji yra didžiausia apsauga ir paguoda mūsų tikėjimo kelionėje. Ji, mergelė ir motina, moteris ir mokinė, tarpininkė ir užtarėja, mums tokia artima savo žmogiškume ir dosni savo išaukštėjime.

Visą gegužės mėnesį kreipkimės į ją litanijos malda, skaitykime ir giedokime kartu šeimoje, kaimynystėje ir bendruomenėje. Marija, mūsų motina, džiaugiasi, kai mes, jos vaikai, jungiamės draugėn ją pagerbti ir jai savo rūpesčius, vargus bei džiaugsmus patikėti.

O Stebuklingoji Krekenavos Dievo Motina, Malonių Versme ir Krikščionių pagalba, melski už mus!

Maldoje ir kelionėje kartu,
kun. Gediminas Jankūnas

BALANDŽIO MĖNUO KREKENAVOS PARAPIJOJE

Sonata Česevičienė

Gavėnios laikotarpis, kurį pradėjome kovą, tęsėsi beveik visą balandį. Parapijos namuose sumažėjo renginių ir užsiėmimų, tradiciškai lankėme Šventojo Rašto studijas, klebonas kun. Gediminas skyrė laiko Krekenavos slaugos ligoninės ir globos namų seneliams, lankė parapijiečius.

Vyraujanti rimtis besiruošiant artėjančiai Prisikėlimo šventei buvo atvirksčiai proporcinga sujudimui bazilikos viduje ir išorėje. Pagaliau prasidėję bazilikos restauravimo ir pritaikymo bendruomenės reikmėms projekto darbai sukėlė ne tik daug dulkių, bet ir parapijiečių susidomėjimą. Kaskart sekmadienį susirinkus švęsti Eucharistiją buvo stebima, kiek darbų padaryta, kiek atidengta seno mūro ant sienų, kiek pasistūmėta stogo keitimo darbuose, bazilikai vis daugiau apaugant pastolių labirintais. Būta ne tik nepatogumo, bet ir nerimo, ar spėsime Velykoms turėti bazilikos erdvę švariai ir jau išlaisvintą nuo apsauginių plėvelių sluoksnių... Kiekvienas žinome, ką reiškia remontas savame būste. O tai, kas yra remontas Dievo namuose, jau patyrėme ir vis dar patiriame!

Pirmąjį balandžio sekmadienį Panevėžio vyskupija organizavo sutvirtinamųjų savaitgalį sužadėtiniais, šiemet priimsiantiems Santuokos sakramentą. Tai buvo puiki proga įgyti žinių, patirti bendrystę, atnaujinti savo tikėjimą ir pasirengti Sutvirtinimui, dalyvaujant trijų dienų rekolekcijose Panevėžyje, Truskavoje ir mūsų parapijoje. Jaunuolių poras savo erdvėse priglaudėme paskutinę susitikimų dieną, sekmadienį. Kartu dalyvavome šv. Mišių aukoje, o parapijos moterys visus pietų metu vaišino kvapniu kugeliu.

Gavėnios laikotarpiu parapijos Caritas tradiciškai organizavo Ne Blusų turgų, kuris šiemet nors ir nebuvo gausus, bet surinktos lėšos ženkliai prisidės prie parapijos „Vilties“ salės atnaujinimo. Ypatingai šia tradicija visos vyskupijos Carito susirinkime pasidžiaugė ir Panevėžio vyskupas Linas Vodopjanovas OFM.

Balandžio 12-ąją, paskutinįjį penktadienį prieš prasidedančią Didžiąją Savaitę, turėjome galimybę sustoti ir pamąstyti, kaip Viešpats veikia mūsų gyvenimuose. Bazilikoje vyko susitaikymo ir vidinio išgydymo pamaldos, kurioms vadovavo Adutiškio klebonas Deimantas Braziulis ir vidinio išgydymo grupė. Pamaldos prasidėjo Aido Adomaičio liudijimu, kuriame jis dalinosi išvalgomis apie savo gyvenimą prieš ir po sutinkant Kristų. Švč. Sakramento adoracijos metu buvome lydimi giesmės ir užtarimo maldos, buvo klausomasi išpažinčių. Atsikratę visų vidinių nešvarumų ir purvo drauge šventėme šv. Mišias, – pasakoja parapijos vaikų ir jaunimo koordinatorė Rugilė Duliūtė.

Mėnesio vidurį žymėjo tradiciniai Švč. Mergelės Marijos atleidai, kuriuose sulaukėme savojo ganytojo vyskupo Lino Vodopjanovo OFM. Ši diena buvo ypatinga Linkaučių globos namų auklėtiniais, kurie kartu su savo technologijų mokytoju Arūnu Griauzde pas mus atvyko šventoriuje pakabinti savo rankomis pagamintų inkilėlių. Vaikai džiūgavo ir tuo pačiu jaudinosi, jog inkilėlių ka-

binime dalyvauja pats vyskupas! Didžioji jų dalis pirmą kartą gyvenime sutiko tokio rango dvasininką, tad atminimo nuotraukos jiems ypač brangios.

Didžiąją savaitę pasitikome pradėdami po truputį švarintis bazilikoje. Krekenavos ir Naujarodžių moterys įnešė bazilikon pavasarį, papuošdamos erdves augalų kompozicijomis, Kristaus kapą paruošė žibartoniečiai. Vis tik dėl tebesitęsiančių darbų buvo nuspręsta pagrindinių dienų pamaldas rengti visose trijose klebono aptarnaujamose parapijose. Didįjį Ketvirtadienį Paskutinės vakarienos šv. Mišios buvo aukojamos Upytės Šv. Karolio Boromėjaus bažnyčioje, o Didžiojo Penktadienio Kristaus kančios pamaldos vyko Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje. Toks pasirinkimas greičiausiai išėjo į naudą. Juk ir mūsų tikėjimas yra kelionė, tad išeiti už savo sienų ir patirti bendrystę su kaimyninių parapijų tikinčiais yra neįkainojama patirtis, o mažesnės erdvės leido pasijusti arčiau vienas kito ir kartu išjausti Kristaus kančios didybę ir suvokti jos prasmę. Velyknaktis tradiciškai sukviėtė visų trijų parapijų žmones į Krekenavos baziliką. Pašventinus ugnį, ant bazilikos sienų šokinėjo žvakių liepsnelės, o visi susirinkusieji įsitraukė į Žodžio liturgiją. Šiais metais ne tik atnaujinome savo Krikšto pažadus, bet į Bažnyčios narius priėmėme keturias naujas parapijietes, kurios tą vakarą gavo Krikšto malonę. Pagaliau suskambo varpai ir *Gloria* prisikėlusiam Viešpačiui! Aleliuja! Kristus prisikėlė! Kristus TIKRAI prisikėlė! Džiugesiu netvėrė choristų širdys, giedant Velykines giesmes! Į širdį giliai įkrito klebono kun. Gedimino žodžiai apie Prisikėlimą. Kai miršta Dievas, miršta ir žmogus... Kai prisikelia Dievas, prisikelia ir žmogus! Gausus parapijiečių būrys ankstyvą Velykų sekmadienio rytą susirinko bazilikon išgirsti Prisikėlimo žinios. Eucharistiją švęsti pradėjome Velykine procesija aplink baziliką, skelbdami pasauliui Išganytojo pergalę prieš mirtį. Net pučiamųjų orkestras šlovino Viešpatį! Visose trijose parapijose tą rytą buvo skelbiama Prisikėlimo žinia!

Velykų aštuondienį daliai parapijiečių ir beveik visam personalui šiomet išpuolė laimė švęsti piligriminėje kelionėje Ispanijoje. Lydimi savo klebono išvykome į savaitės trukmės kelionę didžiųjų Ispanijos mistikų ir šventųjų – Teresės Avilietės ir Kryžiaus Jono – pėdomis. Kelionės metu buvome vedami humanitarinių mokslų daktarės Jūratės Micevičiūtės, kuri gyvendama Ispanijoje studijuoja šių šventųjų gyvenimus ir rašo knygas, tad mūsų piligrimystė buvo lydima itin profesionalios žinovės. Per septynias dienas aplankėme net devynis miestus Kastilijos regione, susipažinome su šventųjų gyvenimais, šalies istorija ir tradicijomis, įspūdinga miestų-tvirtovių architektūra ir bažnytiniu menu. Aikčiojome ne tik nuo milžiniškų katedrų auksinių altorių, kuriuose

sudėta mums neįprastai daug šventųjų relikvijų, bet ir mažose klauzūrinių vienuolynų erdvėse patyrėme, koks didis buvo šventųjų, su kuriais atvykome susipažinti, troškimas sekti Jėzumi. Plačiau apie kelionę dar turėsime progos sužinoti sekančiame laikraščio numeryje.

Piligrimams keliaujant, mūsų parapijoje nenutrūko darbai. Raštinėje budėjęs vargonininkas Mantas sulaukė parapijiečių pagalbos ir kartu su ekonomu Brigita išlaikė atsakomybių pasidalinimo egzaminą. Gera žinoti, kad tarp mūsų vyraujanti bendrystė leidžia daryti artimo meilės darbus. Taip pat ir keliavusieji grįžo darsyk įsitikinę, kad ten, kur bendras vardiklis pats Jėzus Kristus, nėra vietos piktajam. **Kristus prisikėlė! Kristus tikrai prisikėlė!**

Ištrauka iš *Michael White ir Tom Corcoran* antrosios knygos

ATSTATYMO ĮRANKIAI.

75 TIKRŲ TIKRIAUSI PRAKTINIAI BŪDAI PADARYTI JŪSŲ PARAPIJĄ GERESNE

15. Išsineškite savo šiukšles

„Kiekvienas, kuris save aukština, bus pažemintas, o kuris save žemina, bus išaukštintas.“ (Lk 14, 11)

Kun. Michael: *Lankiausi vienoje konferencijoje, kurią organizavo viena greičiausiai augančių šalies bažnyčių. Šeštadienio vakare po konferencijos nuėjau į vietinės katalikų bažnyčios Mišias. Visą tą savaitgalį parapija „šventė“ „jų“ naujos klebonijos atidarymą. Bendruomenė iš tiesų nebuvo pakviesta į kleboniją. Bet pastatas buvo nušviestas ryškiausiomis spalvomis. Iš išorės atrodė kaip rūmai. Neatrodė, kad bendruomenė švęstų, ji labiau panėšėjo į susierzinusią arba abejingą.*

Jim Collins savo knygoje „Good to Great“ pastebi, kad vienas iš ryškiausių ženklų, jog kompanija juda netinkama linkme, yra jų vadovų ofisai. Neišvengiamai, tose kompanijose, kurias jis analizavo, vadovų ofisai buvo pernelyg gražūs, ryškūs ir dideli. Iš kitos pusės, pažiūrėkite į pirmines kaštų mažinimo pastangas, kurios prasidėjo nuo labai sėkmingos kompanijos viršaus: „Jis uždarė vadovų valgomąjį ir pakeitė jį studentiško tipo valgykla. Jis taip pat atsisakė vadovų lifto, pardavė kompanijos lėktuvą... ir panaikino nemokamą kavą. Jis taip pat nebedarė kalėdinės eglutės puotos vadovams.“

Supratote mintį. Kaip ją interpretuoti? Aišku, skirtingose vietose skirtingais būdais. Bet yra kai kas bendra visiems.

Kun. Michael: *Kai atvykau į Gimimo parapiją, turėjau pilnu etatu dirbančią šeimnininkę. Nežinau, ar buvo parapijoje kitas žmogus, kuris turėjo pilnu etatu dirbančią šeimnininkę, bet aš turėjau. Kodėl? Kodėl man kasdien paduodami pietūs ir vakarienė? Kas aš buvau jeigu ne nykstančios parapijos klebonas? Parapijai desperatiškai trūko resursų ir personalo, o aš turėjau šeimnininkę. Kas negerai su šiuo vaizdeliu? Yra vietų, kurioms reikia šeimnininkės, bet man tikrai nereikėjo.*

Labai dažnai yra tam tikrų neperžiūrėtų dalykų mūsų

tarnystėje, kuriuos reikėtų iš naujo įvertinti, galbūt pakeisti ar tiesiog visiškai atsisakyti. Jeigu ne dėl kokios nors kitos priežasties, tai bent tam, kad suprastume, jog laikai pasikeitė, ir gyventi taip, kaip gyvenome, nebegalime (o pasikeitė jie maždaug prieš keturiasdešimt metų). Neskaitant istorinės nuosavybės, kuri turi būti saugoma, ar tos didelių klebonijų ir prabangių vadovų ofisų dienos nėra pasibaigusios (nesu tikras, kada jos galėjo prasidėti, žinant Jėzaus nurodymus mokiniams)? Ar neprivalėtume mes, tiek iššūkių apsupti, prisiimti kuklesnį, paprastesnį ir labiau misionierišką būdą parapijiniame darbe? Ar vien tai nepadėtų pasiųsti galingos žinutės mūsų bendruomenei, kad mes darome dalykus kitaip? Nuostabus mūsų popiežiaus Pranciškaus pavyzdys šią žinią jau iškomunikavo ypatingu būdu. Jis nuolankus, kaip ir jo pirmtakai

buvo nuolankūs, bet Pranciškus taip pat yra regimai paprastas, ir jo regimas paprastumas keičia žmonių širdis. Mes galėtume pasekti jo pavyzdžiu savo parapijose.

Mūsų geras draugas yra vienos didžiausių ir greičiausiai augančių kompanijų šalyje generalinis direktorius. Viena iš pamokų, kurią iš jo išmokome, yra štai kokia: kuomet jis samdosi vadovą, visada klausia savęs klausimo: „Ar šis žmogus išneš savo šiukšles pats ar lauks, kad kas kitas tai padarytų?“

Kas išneša jūsų šiukšles? Kada mes galime nusižeminti mažiems darbams, pamatysime, kad Dievas gali iškelti mūsų tarnavimą iki didelių dalykų.

PAMALDŲ LAIKAS

Krekenavos Švč. M. Marijos Ėmimo į dangų bazilikoje

Sekmadeniais, šeštadieniais 12 val.

Penktadieniais 18 val. (su vaikais ir jaunimu)

Atlaidų 15-omis mėn. dienomis:

Spalio–balandžio mėnesiais 12 val.

Gegužės–rugsėjo mėnesiais 10 ir 12 val.

Upytės Šv. Karolio Boromiejaus bažnyčioje

Sekmadeniais 10 val.

Vadaktėlių Šv. Jono Nepomuko bažnyčioje

Birželio 2 d. 14 val.

Krekenavos slaugos ligoninėje ir globos namuose

Kas antrą trečiadienį 14 val.

Bazilikoje išpažinčių klausoma

Penktadieniais nuo 17.30 iki 17.55 val. bazilikos zakristijoje

Šeštadieniais nuo 11.30 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Sekmadeniais nuo 11.15 iki 11.55 val. klausykoje bazilikoje

Kitomis progomis išpažinčių klausoma pusvalandį iki šv. Mišių.

Norintys atlikti išpažintį kitu metu ar pageidaujantys dvasinio pokalbio su kunigu, kviečiami registruotis parapijos raštinėje.

Krekenavos parapijos raštinės darbo laikas

I, III, V Nedirba

II, IV, VI 8–13 val.

VII 9–13 val.

VIII Valanda prieš ir po šv. Mišių

Švenčiausiojo Sakramento adoracija Bazilikoje

pirmąjį mėn. ketvirtadienį 20–21 val.

ir atlaidų 15-ą mėn. dieną 11–12 val.

Adoracijos metu klausomos išpažintys

Ateikite, pasarbinsieme Viešpatį!

Marijos legionas renkasi šeštadieniais po 12 val. šv. Mišių bazilikos koplyčioje.

2019 m. balandį iškeliavusieji į Amžinybę

Krekenavos parapijoje

Virginija Glinskienė, 64 m.

Janė Šukienė, 85 m.

Aldona Mugienė, 90 m.

Janina Juozaitienė, 88 m.

Valerija Topoliauskienė, 60 m.

Aldona Mataitienė, 72 m.

Upytės parapijoje

Jurijus Popovas, 66 m.

Prisiminkime
Juos maldose.

KONTAKTAI

Klebonas-ректорius kun. dr. Gediminas Jankūnas

Krekenavos parapijos rekvizitai

Bažnyčios g. 19, Krekenava, 38306 Panevėžio r. sav.
tel. 8 620 20989

www.krekenavosbazilika.lt

el. paštas: krekenavosbazilika@gmail.com

šask. nr. LT457300010002378753

įm. kodas 191260418

Parapijos referentė ir buhalterė

Sonata Česevičienė, tel. 8 620 20989

Krekenavos vargonininkas

Mantas Masiokas, tel. 8 625 30704

Krekenavos, Upytės ir Vadaktėlių parapijų ūkvedys

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Krekenavos ir Vadaktėlių parapijų zakristijonas

Algirdas Poguzinskas, tel. 8 620 66136

Krekenavos „Carito“ vadovė, „Vilties“ salės administratorė

Akvelina Poguzinskienė, tel. 8 611 88035

Marijos legiono Prezidiumo pirmininkė

Aldona Juozapaitienė, tel. 8 616 05378

Krekenavos Gyvojo rožinio koordinatorė

Ramutė Valikonienė, tel. 8 616 44307

Upytės parapijos rekvizitai

Upytės k., 38040 Panevėžio r. sav.

tel. 8 616 39715

el. paštas: upytesparapija@gmail.com

šask. nr. LT607300010077097292

įm. kodas 191261858

Upytės parapijos sielovados pagalbininkė

ses. Ingrida Kazlauskaitė CSSBVM, tel. 8 616 39715

Upytės bažnyčios zakristijonas

Tomas Černauskas, tel. 8 656 62 142

Upytės bažnyčios vargonininkė

Pranciška Adomaitienė, tel. (8 45) 570 616

Upytės „Carito“ vadovė, šarvojimo salės administratorė

Janina Bagdanskienė, tel. 8 657 72094

Ekstraordinariniai Komunijos dalintojai

Bazilikoje ir nešti pas ligonius – Algirdas Poguzinskas,
Ramutė Valikonienė, Akvelina Poguzinskienė

Upytės bažnyčioje ir nešti pas ligonius –
Tomas Černauskas ir s. Ingrida Kazlauskaitė

Upytės bažnyčioje sielovados pagalbininkė budi

trečiadieniais ir ketvirtadieniais

15–17 val. ir šeštadieniais 13–15 val.

Kitu metu kreiptis telefonu.

2019 balandžio mėn. parapijų pajamos

RINKLIAVOS	Krekenavos, €	Upytės, €	Vadaktėlių, €
Sekmadienis (04-07)	286,89	-	-
Verbų sekmadienis (04-14)	757,10	-	-
Švč. M. Marijos atlaidai (04-15)	76,20	-	-
Velyknaktis (04-20)	801,18	-	-
Velykų ryto šv. Mišios (04-21)	1310,20	-	172,83
Sekmadienis (04-28)	210,00	-	-

2019 m. balandį pakrikštytieji

Krekenavos parapijoje

Gintarė Kristina Šulcaitė

Sniegė Kotryna Kumpinaitė

Kamilė Viktorija Kumpinaitė

Fausta Sofija Kumpinaitė

